

[Peter Nielsen.]

med fuld kraft, når dens fulde provenu fremkommer, indvirke på udskrivningen.

Det er altså nu sidste gang, vi skal vedtage en udskrivningsskala med så høje procenter som helt op til 110 plus kommuneskat. Denne skala giver selvfølgelig ikke udtryk for den virkelige skattesvarelse, og når fradragsreglen afskaffes ved næste udskrivningslov, får vi de reelle procenter, altså ligevægtsskatten. Ja men hvor stor bliver så den største procent, vil man måske spørge, eller med andre ord: hvordan med det såkaldte skatteloft?

I dag kan skattevæsenet jo på lang sigt ikke tage mere end det halve, siger man, hvorimod der ved skattefradragsreglens bortfald er basis for den fuldstændige skatteplyndring. Garantien mod en sådan har man dog i et demokratisk samfund ved, at man selv vælger dem, der skal bestemme skattens størrelse. Det er en god garanti, og anden kan man vel strengt taget heller ikke få, medmindre man vil have en maksimumsprocent indføjet i grundloven. Skal man så også have en begrænsning af vareafgifterne med her? Man vil i fremtiden have nøjagtig den samme garanti som i dag. Skattefradragsretten er ikke grundlovssikret, heldigvis, og har aldrig givet en permanent beskyttelse. Man kan tale om, hvorvidt man alligevel skal give folk en — falsk — sikkerhedsfølelse, hvis man laver et skatteloft med en fast maksimumsprocent. Ja men hvem skal beskyttes? I dag er statsskatterne ikke 10 pct. af nationalproduktet, så der er i hvert tilfælde langt til de 50. Det er altså kun de allerstørste indtægter, et meget, meget lille fåtal af befolkningen, man kræver skatteloft for.

Vi har i lovforslagets § 7 som i den nuværende lov bestemmelsen om de 80 pct. Den kan vel komme til anvendelse, hvis en skatteyder har haft en meget usædvanlig indtægtsstigning et år, men får næppe betydning, når skattefradragsreglen er væk. Ingen drømmer vel om at lave ligevægtsskat på 80 pct. Reglen er vel også mere en udjævningsforeteelse, idet man for tiden får mindre skattefradragsret, hvis man skyder sig ind under denne regel; men indfører man en sådan procent i den næste udskrivningslov, bliver den virkelig effektiv. Der kan vel forhandles om en sådan procent, ikke som en

grundlovsændring, men betydning får den altså kun for de helt formidable indtægter.

Jeg er mere interesseret i et skattegulv, altså i, at de først tjente penge ikke beskattes; thi vel er det ubehageligt at få de sidst tjente penge ret hårdt beskattet, men værre er det at skulle beskattes sådan, at man ikke har selv til en beskeden tilværelse. Derfor hilser jeg med glæde forhøjelsen af bundfradraget og håber, at det sidste ord i denne sag ikke er sagt hermed. Vi må højere op med gulvet, men så kan man ikke sænke loftet for meget, for så går vi og bliver skattemæssigt krumryggede.

Merindkomstfradraget foreslås nu tilbageført til sin gamle skikkelse. Det vil jeg anbefale. Det betyder vel ikke en skattelettelse i egentlig forstand, men en udjævning af skatten, så man hurtigere når ligevægtsskatten. Det blev indført i sin tid som et lapperi på skattefradragsretten. Nu er det sidste år, man behøver at lappe; næste år har man den reelle ligevægtsskat med det samme. Det betyder, at merindkomstfradraget i år i stedet for en udjævning giver en reel skattenedsættelse, men det må man tage med i en overgangsperiode.

Det samme skulle jo gælde for de såkaldte forskudsbetalere. Jeg har ikke noget imod, at folk forudbetaler skat, da vi selv her i folketinget har animeret til det, og at de mennesker, der har mulighed derfor, udnytter denne mulighed, er kun rent naturligt. Men alle de, der må leve fra hånden i munden og ikke har haft penge til forudbetaling, bør dog ikke straffes af den grund og må vel derfor have lov til næste år at fratække den skat, der står på den nuværende skatteseddel, og som altså betales i 1967. Lad os blot få skattefradragsreglen fuldstændig bort så hurtigt, som det er gørligt, men uden at der sker uretfærdigheder ved overgangen, hvad enten det drejer sig om forudbetalere eller andre.

Det lysner nu for en skattereform. Strander momsens, er der alligevel sikkert flertal her i tinget for den virkelige reform af den direkte beskatning med kildeskat uden fradragsregel og mange andre forenklinger, men det samlede skatteprovenu kan ikke ned sættes, uden at vi får momsens med.

Jeg håber nu, at den såkaldte tretrinsraket vil lykkes, og det håb deles sikkert af den store del af befolkningen, som har mær-